

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Urtos/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 6016897624
Dátum vydania rozhodnutia: 24.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:6016897624.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Dany Wänkeovej a JUDr. Patrika Příbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24. apríla 2018 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného O. I., pre zločin lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 01.marca 2018, sp. zn. 4Ntc/10/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného O. I. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 01.marca 2018, sp. zn. 4Ntc/10/2016, podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. P. XXXX/XX, L., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Příbrami zo dňa 09. novembra 2015, sp. zn. 2T 108/2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe zo dňa 18. decembra 2015, sp. zn. 11To 589/2015, vo výmere 4 roky, a uznaný na území Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 20. septembra 2016, sp. zn. 4Ntc/10/2016.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil podaním z 20. marca 2018. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na skutočnosť, že súd nerozhodol správne. Bol síce viackrát súdne trestaný, ale naposledy v roku 1996, odkedy uplynula dlhá doba. Vo výkone trestu neodmietal žiadne pracovné zaradenie, čím preukázal nápravu a resocializáciu. Bol disciplinárne odmenený. Tým, že súd nemá preukázané vedenie riadneho života u neho prezumoval, že sa bude dopúšťať ďalšej trestnej činnosti. Prevýchova spočíva na postupoch pedagógov a sociálnych pracovníkov, preto oni sú zodpovední za to, že resocializácia u neho nebola dovŕšená. Navrhol, aby najvyšší súd urobil nápravu a adekvátne rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na základe podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná

sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov súd, ktorý rozhodol o uznaní a výkone rozhodnutia, je oprávnený prijať všetky následné rozhodnutia spojené s výkonom trestnej sankcie vrátane podmieňného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže odsúdeného podmieňne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieňného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieňného trestu odňatia slobody.

Predpokladom podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je teda okrem uplynutia zákonom ustanovenej doby výkonu trestu (formálna podmienka podmieňného prepustenia, ktorá u odsúdeného bola naplnená) aj to, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život (materiálna podmienka podmieňného prepustenia).

Je však potrebné skonštatovať, že odsúdený nemá automaticky na podmieňné prepustenie nárok. Zákon ponecháva súdu plne na úvahu, či pri zohľadnení a zhodnotení všetkých skutočností návrhu vyhovie alebo nie. Samozrejme podmienkou je, aby svoje rozhodnutie racionálne a zrozumiteľne zdôvodnil. Zmyslom podmieňného prepustenia totiž nie je to, aby za dobré chovanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu odňatia slobody bol odsúdený (páchateľ) automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby trestu, bez zreteľa na účel trestu. Podmieňné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom k účelu trestu a k ďalším okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený i na slobode povedie riadny život a že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Pozitívna prognóza budúceho chovania odsúdeného je nutným predpokladom pre rozhodnutie o podmieňnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Táto prognóza musí vyplývať zo zhodnotenia chovania sa odsúdeného počas výkonu trestu a tiež i pred jeho výkonom (predchádzajúce odsúdenia). Význam má i zistenie, aké sociálne podmienky sú vytvorené pre odsúdeného po jeho prípadnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdený O. I. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmieňného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdenej osoby o podmieňné prepustenie bola úspešná sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jeho osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Na preskúmanie splnenia materiálnej podmienky podmieňného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného si krajský súd vyžiadal odpis z registra trestov na odsúdeného, hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, hodnotenie rizika sociálneho zlyhania i hodnotenie Väzenskej služby ČR z miesta výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike.

Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca vo svojom hodnotení odporučil podmieňné prepustenie odsúdeného s dohľadom, keďže tento iba čiastočne preukázal splnenie podmienok na podmieňné prepustenie. Jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, a to z dôvodu spáchania závažného trestného činu a nedostatočného príjmu. Riaditeľ ústavu poukázal aj na stredné riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného.

Odsúdený bol dosiaľ 1-krát disciplinárne odmenený.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že odsúdený bol v priebehu rokov 1992 až 2015 (vrátane aktuálnej

trestnej činnosti) 4-krát súdne trestaný, z toho trikrát nepodmienečným trestom. V minulosti už bol v roku 1996 z výkonu trestu podmienne prepustený, pričom sa osvedčil.

Vychádzajúc z charakteru trestnej činnosti, pre ktorú v súčasnosti trest odňatia slobody odsúdený vykonáva, ako aj z jeho sklonov k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, nakoľko odsúdený sa celkovo 4-krát dopustil trestnej činnosti, z čoho možno vyvodíť záver, že páchanie trestnej činnosti nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu, ktorá opakovane trestnú činnosť pácha, pričom nie je záruka, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa opakovane nedopustí trestnej činnosti.

Odsúdený už bol opakovane vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody. V minulosti bol podmienne prepustený a hoci sa v skúšobnej dobe osvedčil, opakovane spáchal relatívne závažnú trestnú činnosť, za ktorú bol v roku 2015 Okresným súdom Příbram v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prahe odsúdený. I keď medzi ostatným podmienne prepustením a spáchaním aktuálnej trestnej činnosti uplynula dlhšia doba, nemá táto okolnosť automaticky za následok, že nevyužitie poskytnutej šance a opakovaná recidíva stráca pre posúdenie podmienok na nové podmienne prepustenie význam. Táto skutočnosť skôr svedčí o tom, že odsúdený si ani po rokoch neuvedomil nesprávnosť svojho konania a zo zisťovaných dôvodov je schopný trestnú činnosť opakovať.

To rozhodne nesvedčí o dôvodnosti očakávania, že v budúcnosti povedie riadny život.

Tieto skutočnosti, podľa názoru najvyššieho súdu, poskytujú vo svojom súhrne dostatočný podklad na posúdenie či odsúdený splnil i materiálnu podmienku vyžadovanú na podmienne prepustenie.

Vychádzajúc z uvedených skutočností najvyšší súd (rovnako ako krajský súd) konštatuje, že u odsúdeného sú síce naplnené formálne podmienky podmienne prepustenia, nakoľko došlo v jeho prípade k výkonu dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu, avšak nie sú splnené materiálne podmienky na jeho podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. I keď riaditeľ ÚVTOS odporučil podmienne prepustenie s dohľadom, takýto záver nemá pre súd záväzný charakter, jedná sa len o odporúčenie. Naopak, súd musí starostlivo a autonómne posúdiť, či sú splnené formálne i materiálne podmienky na podmienne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.